

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolalaisen ja karjalalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 6 • Perjantaina 13. helmikuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irtonumerohinta 1 €

LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
kivi-istutustyöt
- Sormuksien
valmistus
- Ja nyt myös
lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE

Juhani Lankinen Ky

Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloa vastapäätä)

Tuttuja
vieraita

Sikiön Martti

Sisäsiyuilla
TÄNÄÄN

Lukijoidemme runoja sivulla	3
Marttojen histotriikki jatkuu sivulla	4
Evakkomuistoja sivulla	5
Otetaan kantaa sivulla	6
Hengenravintoa sivulla	7
Marttakronikka sivulla	8

Isoisän syntymämaisemia Riekkalan kylästä, kuva v. 1997.

Kuka olet?

Olen Martti Sikiö syntynyt Kurkijoen Elisenvaara-
rassa 67 vuotta sitten, ja
asunut Perniossa vuodesta
1952 lähtien, poikamiehenä.

Minkälaista työtä olet tehnyt ja missä?

Elämäntyöni olen tehnyt maanviljelijänä täällä Perniossa, nyt olen ollut eläkkeellä jo muutaman vuoden.

Luottamustoimet ja harrastukset?

Luottamustoimia ei oikeastaan ole paljon ollut lukuunottamatta nykyistä Perniön Karjalaisten puheenjohtajuutta. Harrastuksia on on kertynyt aika monenlaisia em. puheenjohtajuuden lisäksi on ollut rakentamista, remonttia, metallitöitä, kalastusta keväisin, ja viime aikoina puutöitä kansalaisopistolla.

Petäjä pysäkki oli meidän tiehaarassa, nyt on vain kanto.

Mitä karjalaisuus merkitsee sinulle?

Karjalaisuus on mielestäni hieno asia, mikä on vain vahvistunut käymilläni kotiseutu matkoilla, ja

karjalaisuudesta kai johdetaan nuo harrastuksetkin.

Mitä Karjalaisperintettä edelleen ylläpidät elämässäsi?

Perinteitä olen ylläpitänyt säilyttämällä murretta ja vanhoja sanontoja, sekä elämäntapoja mikäli se on nykyoloissa mahdollista.

Oletko käynyt kotiseutumatkoilla? Miksi?

Kotiseutumatkoilla olen käynyt 16-17 kertaa, ensin toisten järjestämällä matkoilla, ja nyt 12-13 kertaa itse vetämälläni matkoilla, matkojen syynä on ollut tunne, että siellä on juureni. Matkoille olen houkutellut myös nuorisoa, ja kohtalaisen hyvin onnistunutkin, he ovatkin olleet tyytyväisiä kun ovat päässeet tutustumaan juuriin. Omat kokemukseni ovat olleet luonnon kauneus, ja se alennustila mihiin karjala on saatettu.

Kerro joku muistosi Karjalasta.

Muistoja ei ennen sotia, paljoakaan ole, mutta välirauhan ajasta mieleen jäi ankarat Elisenvaaran pommitukset, ja ne pitkät tientäytteiset karjalaumat jotka pyrkivät sotaa pakoon nyky Suomeen, seassa oli hevos ja moottoriajoneuvoja tavaraa täynnä.

Evakkomatkoista muistan talvisodan kovat pakkaset, kun härkävaunussa mentiin tuonne Simoon lähelle Kemiä. Toisesta evakkomatkastapahtumasta parhain muisto on Etelä-Pohjanmaalta Ylistarosta, kun ilta pimeällä meidät haettiin Luikun taloon, niin talon vanha isäntä ja muu talon väki toivotti sydämellisesti tervetulleeksi. Meille kehittyi ystävyys suhde jota kesti aina viime vuosiin asti kunnes he kaikki kuolivat.

Lapsuus ajasta muistan kun serkku Pentin kanssa ajettiin autoa vanhalla

Syntymäkotini perustuksilla serkkujen kanssa. Vas. Paavo, vaimonsa Anja, Leena, Sylvi, Martti ja Airi.

kuorma-auton hytillä, ja naapurin Liekarin Reinon (terveisii vaan) monenlaisia sen ajan leikkejä.

Haastetta jatkan nuoremman polven edustajille yhteisesti Sonja ja Aino Rantaselle Salosta.

Sinkkosenmäki v. 1998. Ensimmäinen kouluni Toivo Sikiön talossa.

Suohovin koulun portailla Eino Moilasen kanssa, jossa välirauhan aikana kävin koulua.

Harrastuksen tulos: Kalasaalis v. 2001, kalakaverina Einar Möltsi.

13.2.2004

Tuntematon laji

Vanha pariskunta putoaa jäihin, vain yksi ihminen auttaa, muut häipyvät paikalta. Halvauksen saanut mies huutaa apua ojanpohjalta, ohikulkija toteaa ettei hän juoppo ja auta. Nainen ajaa ulos tieltä, ja odottaa tunteja apua kun kukaan ohiajaja ei pysähdy.

Tätä ihmislajia en halua tuntua. Tällainen välinpitämättömyys on käsittämätöntä. Vaikka kuinka koettaisi miettiä mitä sellaisen ihmisen päässä liikkuu, joka ei hengen hädässä olevaa ihmistä auta, ei siitä saa kiinni. Tuntuu, että sellainen ihminen on menettänyt sen mitä ihmisyydeksi kutsutaan.

Ihmisten välinpitämättömyys on pelottavaa. Että kaatuisi, löisi päänsä, makaisi tajuttomana kadulla eikä kukaan auttaisi kun ajattelisi vaan, että siihenkin on joku mennyt sammumaan. Ja ikään kuin sitä alkoholista ei ihmiseksi luettaisi, ettei häntäkään saa jättää mihinkään kadulle tai ojaan virumaan. Ketään ei saa heitteille jättää. Hädässä olevaa ihmistä pitää auttaa, niillä mahdollisuuksilla ja kyvyillä, joita omaa. Kukaan ei vaadi enempää. Se on ihmislajin ominaisuus, ihmisyysmerkki, että autamme. Jos emme auta, miksi meitä enää ihmisiksi kutsutaan?

Maire Soiluva

Hartaus sunnuntaiksi 15.2.
2. sunnuntai
ennen paastonaikaa

Alkuinnostuksen vaara

Tuttu vankilapappi (Ylimyksen Reijo) kertoi tavanneensa miehen, joka oli kastettu seitsemän kertaa ja joka oli aina kastevedestä noustessaan puhunut hurmoksellisesti kielillä.

Tällainen mies on varmasti kastettu elämänsä varrella muutenkin kuin vedessä. Voi arvata, että hän on kokenut laitoskierrettä, naisten tuomia pettymyksiä, rikkiäisiä ihmissuhteita, kesken jääneitä kouluja ja työsuhteita, päätä sekoittavia aineita.

Joten ei arvostella sitä miestä sen enempää. Hän elää Jumalan armon varassa ja on saanut tuomionsa jo moneneen kertaan. Tietenkään seitsemästi kastaminen ei mahdu kristillisen opin rajoihin, mutta hänen elämänsä ei ole asettunut muutenkaan ihmisten normaaleihin rajoihin.

Sallittakoon hänen elää poikkeuselämä myös suhteessa kristilliseen perinteeseen. Kuitenkin tämän miehen elämä on esimerkki siitä, ettei pelkkä alkuinnostus vielä auta eikä sen varassa luoda kestäviä tuloksia.

Uskon maailma noudattaa yleisiä ihmismielen lakeja, jotka Jumala on sisimpäämme kirjoittanut aivan yhtä vastaansanomattomasti kuin hän on määrännyt kypsän omenan putoamaan maata kohti eikä karkaamaan kohti taivaalla mollottavaa kuuta.

Niinpä hengellinen alkuinnostus on yhtä epäluotettavaa, kuin mikä tahansa alkuinnostus.

Myös Raamatussa on ymmärretty niitä vaaroja, jotka syntyvät kun ihmiset toimivat vain hetken hurmassa. Uudessa testamentissa kehoitetaan välttämään seurakunnan opettajaa, joka on äsken kääntynyt.

Niin että jos tahtoo löytää ihmisen, jonka viitoittamaa tietä kannatta oikeasti seurata, on hyvä ottaa selville, kuinka pitkään hän on itse kulkenut sitä tietä. Tunteeko hän todella omat polkunsaa vai onko hän yhtälailla opastuksen tarpeessa kuin kuka tahansa äskettäin matkalle lähtenyt?

Onko hänet ryöpätty seitsemässä keitinvedessä? Onko hän elänyt myös sen vaiheen, jossa usko on muuttunut tottumukseksi? Puhuuko hän omasta vakaumuksestaan sillä epävarmuudella, jolla siitä voi puhua vain kärsimysten ja menetysten läpi kulkenut ihminen?

Mutta sitten kun löydät sen opastajan, sen väsään ihmisen, joka on kulkenut uskonsa kanssa tämän pitkän tien ja joka ei enää itse usko vaan antaa Jumalan uskoa hänelle, niin sinä hetkenä risti kätesi, sillä se ihminen ja se hetki ovat harvinaista lajia ja lahjaa. Silloin hiljennä ja kuuntele, voisitko itse kulkea sen saman.

Arto Köykkä

Perheuutisia

Äitimme Bertta Laukanen Lahdessa täyttää 75 vuotta 16.02.2004. Hän on syntynyt Sortavalan Tuokslahdessa ja on omaa sukua Jormakka. Hän on ollut monitoimimainen. Työnsä ohessa hän jaksopuokkalla mm. Myynti- ja mainoskoulussa, vähittäiskauppiasopistossa ja SOK:n liikkeenjohdon koulutuksessa. Vuosikymmeniä hän on toiminut avaintehtävissä Marttoissa, Sotainvalidien naisjärjestössä, Kehitysvamma Tuki toiminnassa ja kunnallisissa lautakunnissa. Nykyisin hän harrastaa sukututkimusta ja on ollut mukana sukukirjan teossa. Nuoruusvuosina oli pesäpallo hänelle mieluisin harrastus pelaten naisjoukkueessa. Pesäpallokentältä Kurkijokelainen isämme kertoo hänet löytäneensä. Meille lapsille hän on siirtänyt karjalaista perinnettä mo-

nin tavoin. Hänen eloisa naurunsa ja huumorinsa on aina ollut päivien piristys. Meille hän loi hyvän ja lämpöisen lapsuuden kodin jonne on vielä hyvä palata. Ote äidin runosta: *Siellä synnyin siellä kasvin, tunsin olleeni elossa. En mie jättäisi Karjalaani en Laatokan laineita kaunoja kalliota en syviä sydänsaloja lehtoja lempeitä.*

Lapset ja lastenlapset

Kuolleita

Äitimme, mummomme ja isomummomme

Elsa Mirjam KIISKI

* 02.05.1920 Kurkijoki
† 22.01.2004 Jyväskylä

Ikävöiden
Sirkka ja Urpo
Jussi ja Emmi
Ville, Eeva, Laura ja Juha
Lauri ja Kaisa
Pirjo, Silja ja Henri
Pentti ja Terje
Petri ja Hugo
Sari

*Sydän väsynyt, uupunut levon sai.
Valkeni taivas, valkeni maa,
nuku unta rauhaa.*

Siunaus toimitettu lähimpien läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

60 vuotias

Veikko Repo 17.2.2004 Nastolas. Kahvipannu kuumana koko päivän Niittytie 1. Tervetuloa.

Muistettavaa

– **Hiitolan Pitäjäläisten järjestämä Tarinailta** 17.2. klo 18 Porissa, Tuomarink.2 Iltaa vietetään laskiaistunnelmissa, muistellaan vanhoja laskiaisperinteitä. Tervetuloa entiset ja uudet tarinailijat. (Käynti sisäpihalta)

– **Tervetuloa hiitolaisten ja kirvulaisten tarinailtaan** tiistaina 17.2.2004, kello 17:00 Karjalatalon Käkisalmin-saliin, osoite Käpylänselä 1, Helsinki. Ohjelman teemana on Kalevala. Lisäksi mahdollisuus tarinoida ja saada uusia tuttuja. Tervetuloa mukaan.

– **Elisenvaaran Martat** kokoontuvat perjantaina 20.2. klo 12 Aune Julkulla, Asentajankuja 4. Yhteislähtö 11.45 Kalevalankadulta

– **Rummunsuon Marttakerho** kokoontuu Säterillä ti 17.2. klo 18. Suunnitelmilla!

Kokouksia

Kurkijoen Marttayhdistys ry:n sääntömääräinen vuosikokous
pidetään tiistaina 24.2.2004
klo 18 Tuulensuun
Palvelukeskuksessa.
Hallitus

NIMIPÄIVÄT

13 pe Sulo, Sulho
14 la Voitto, Valentin, Tino, Ystävänpäivä
15 su Sipi, Sippo
16 ma Kai
17 ti Väinö, Väinämö
18 ke Kaino
19 to Eija

HUOM!

Kurkijokelaisen toimitus on muuttanut.

UUSI OSOITE: Vesikoskenkatu 13 As 21 32200 LOIMAA

Torin läheisyydessä, sisäänkäynti Nordean ja SaraSportin välisestä porttikäytävästä, 2. kerros.

Puh.not entiset (02) 762 2551, 050-521 3336

E-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Ilmoitusfaxit:
(02) 7622776

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimena: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta satuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu **60** centtiä/mm

Muut sivut **45** centtiä/mm

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa.

Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin. Painsäätö 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:
vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

50 Kurkijokelainen VUOTTA SITTEN...

nro 6 lauantaina 13.2. -54

Pyykki Pirkko

- pienitehoinen kätkevä pesukone
- kevytkäyttöinen ja valvaton aliraketti
- paino 3–4 kg pyyhkiä yhdellä käynnillä
- tuulettu puhdasta pyyhkiä vaatteita alustaa

Pat. hak. no 1614/53

Hinta 7.000 mk

Työtelöseuran kokeilema

1. PyykkiPirkko on valmistettu vedenkäsittävistä laatuaineista. Aikaa valmistusmenetelmä on patentoitu ja saatav. v. 1952 Parissa keksintöjen näytellyssä Verneimiläin, Laiterit sisä- tai ulkopuolella ei ole mitäänlaisia kaitia.

2. PyykkiPirkon verraton pesuteho perustuu kumisen imukupin liikkeiden aikaansaamaan vuotoaikaan paineeseen, joka pakottaa veden karkaan läpi. Ei vaaleita keltaita harkkusta!

3. PyykkiPirkon paino on vain 10,5 kg ja tilavuus 55 litraa. Aikaa ei kuitenkaan tarvitsa täyttää karkaan myöten, vaan 3–4 vesiangonlata riittää hyvin.

4. PyykkiPirkko pesee ja lauhdoo pyykin. Sen avulla voi parantaa veden vaaleista melko tirkkaan, joten raskaasta ja läpikäydyt pyykin väärinmenetä alustetaan. Pesu aika on 4–9 minuuttia.

5. PyykkiPirkko on kevytkäyttöinen eikä rasita pesijän voimaa. Huomaa: on helppo käyttää kylmällä vedellä.

PyykkiPirkko on keksintöjen näytellyssä Verneimiläin, Laiterit sisä- tai ulkopuolella ei ole mitäänlaisia kaitia.

Ystävänpäivä 14.2.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Missä on Suomen ainoa nuorisovankila?
 2. Mikä oli huomattava toimeentulon antaja Suomessa 1500-luvun lopulla?
 3. Kuka urheilun legenda hyppäsi urallaan pituutta yli kahdeksan ja puoli metriä?
4. Kuinka pitkiä hyppyjä tekevät puolestaan kengurut?
 5. Kuka on Suomen ensimmäinen kenttäpiispa vuodelta 1941?
 6. Minkä elimen nimeen liittyy kehoitus hyvin käskevässä muodossa?

Tapahtumakalenteri

Karjalan Liiton ja sen jäsenseurojen tilaisuuksia vuonna 2004

Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainittu.
 Karjalan Liitto ry, Käpylänskuja 1, 00610 Helsinki, puh. 09 – 7288 170

Helmikuu

- 14.2. Toiminnansuunnittelu-tilaisuus, Pohjois-Karjala
 14.2. Karjalaiset vanhan ajan ilmat, Orimattila, järj. Ovaskan ja Munukan sukuseurat
 19.2. Pitäjäesittelyssä Jaakkima ja Käkisalmi
 28.2. Kalevalan päivän juhla; monitoimitapahtuma yhdessä nuorisoliiton kanssa
 29.2. Toiminnansuunnittelu-tilaisuus, Salo
 29.2. Terijokelaisten talvipaaminen ja Kysele Terijoesta -kyselytunti, Mäntsälä

Maaliskuu

- 13.-14.3. Sukututkimus ja sukuseuratoiminta internetissä -kurssi
 13.-14.3. Hengelliset päivät, Turku
 14.3. Toiminnansuunnittelu-tilaisuus, Satakunta
 18.3. Pitäjäesittely, aiheena Laatokka
 20.3. Karjalaisuus elää -runot ja kuvat kertovat, järj. Uudenmaan Karj.seur.piiri
 20.-21.3. Pitäjäyhteisöjen seminaari -risteily

7. Millä toisella nimellä dialyysihoito myös tunnetaan?
 8. Mihin Suomen kaupunkiin suunnitellaan muistomerkkiä sotakoirille?
 9. Missä kunnassa sijaitsee maankuulu Keskisen kyläkauppa?
 10. Mikä on Israelin pääkieli?

Vastaukset takasivulla.

Ken tietää?

Kuva Kurkijokimuseon kokoelma.

Viikon kuvassa joukko ihmisiä on kokoontunut yhteiskuvaan puutarhaan. Lienevät samaa perhettä? Tiedot kuvasta pyydetään osoitteeseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-4036050 Ulla Clerc tai sähköpostilla ulla_clerc@hotmail.com.

Runopalsta

Uuven alku

Ves jo tippuu räystäältä muuteki on lämmint. Sattumalt kuulin, titityy, vastaha alko helmikuu.

Luonta herräämään alkaa kummast intoo antaa, vaik tiijetää myö jo ihmei ei synny kuitekaa.

Elon voima kuitesi se veltää mukahee, vähhää tyynny syvän ku jaksaa uuven alkuu.

Anna

Aarre

Lumikiteet - talven timantit auringossa hangen pinnalla. Kimallatte sätein kirkkahin. Ostaa ei voi millään hinnalla.

Katsella on lupa kuitenkin meillä tuota talven kauneutta. Omistaa me saamme jokair Suomen luonnon omaa rikkautta.

Terttu Ketol

Kuudes käsky

-Yhteen sydämeen ei mahdu kahta ämmää, neuvoi kielioipin kuudes käsky ennen vanhaan. Mutta kun elektroniikasta tuli uskonto ja insinööristä guru, keksittiin nerokas sielunvaellusoppi; jokaisen kännykän syntyessä kirjoittaja kuolee. Vielä tarvitaan uusi uskontunnus, jonka digitaalidirektiivin kuudes momentti kieltää kynän, sillä kirjoittaminen edistää ajattelemista. Tehoyhteiskunnassa ei ole aikaa lepopäivään, miehellä pitää olla kaksi ämmää eikä yhtään sydäntä.

Eero Toiviainen

Pieni runo vaan

Hyvä kiltti Äitiliini, älä enää itke. Minä olen tyhmeläini, mutta pois sen vian kitken. Huolta paljon olet saanut, rakkauttasi väärin käytin, pahan mielen olen taannut, nurjan mielen usein näytin. Ei mennytllä voi muuttaa mikään vaikka tahtoisin nyt peruuttaa, vaan riittää sulia vielä ikää ja lupaan; paljon parempaa.

nimim. Anna anteeksi.

Itke ja naura!

Itke vaan, lapsi saat kirkkaat silmät! Naura, lapsi, saat pitkän iän, sanoi äiti ja nauroi ja lauloi ja itki, kunnes ilta tuli.

Tien mutkat oli kuljettu, mäet ylös ja alas taivallettu - hiljaiseen uneen nukkuu.

Sirkka-Liisa Erlund

Muistojen polulla

Karjalassa kulkeissani entisaikaa mietin, jonka sielä onnellisna ennen sotaa vietin. Tunne oli turvallinen kotitanhuvilla olo siellä onnellinen meillä lapsosilla.

Pihamaalla temmellettiin leikit sujui meillä, kilpaa juosta kirmaeltiin hiekkaisilla teillä.

Rannassakin polskuteltiin vesi niin kuin lämmin maito, jokainen me siellä silloin opittiin jo uimataito.

Metsät kasvoi marjoja innolla ne poimittiin makoisimmat marjamaidot kotona me nautittiin. Huolettomat lapsuuspäivät niin kuin pilvenhattaroita, iäks tuonne muistiin jäivät ne on onnenpipanoita.

Yllättäen saapui sota rauhan rikkoi meillä, elettiinhän aikaa jota unhoon emme heitä. Tutut tuvat täytyi jättää omat kodit sinne, kassiin tavaroita mättää, mentävä - vaan minne? Oudot olot odottivat meitä evakoita. Unohtaa me koskaan emme aikoja voi noita.

Terttu Ketola

Ystävänäpäivä 14.2.

Suomalaiset ovat tunnettuja luotettavina ja pyryvinä ystävinä, mutta ystävänäpäivä on meillä vielä varsin uusi asia. Kalenteriimme se lisättiin vuonna 1987. Ystävänäpäivän nykykuoto on peräisin Yhdysvalloista vaikka sen juuret ovat eurooppalaisessa kansanperinteessä ja katolilaisessa pyhimystarustossa. Keski-Euroopassa jo muinoin uskottiin, että helmikuun 14. päivänä linnutkin etsivät itselleen paria.

Katolisessa pyhimyskalenterissa ystävänäpäivä on omistettu pyhälle Valenti-

nukselle vuodesta 350 lähtien. Häntä on pidetty rakastavaisten ja kihlautuneiden suojelijana ja onnellisen avioliiton takaajana, mutta hänen luonaan ovat turvan löytäneet myös sairaat.

Erään legendan mukaan Valentinus vihki salaa nuoria roomalaisia sotilaita avioliittoon. Sotapäälliköt olivat sitä mieltä, että naimisissa olevat miehet ajattelivat vain perheitään ja olivat siksi huonopa halusivat molemmat. Valentinus jäi vihkimisistä kiinni ja joutui vankilaan.

Sotilaiden vaimot osoittivat hänelle myötätuntoaan ja kiitollisuuttaan lähettämällä kirjeitä ja kortteja.

Toisen legendan mukaan Valentinus neuvoi nuorukaisia kieltäytymään asepalveluksesta. Tämän seurauksena Valentinus koki marttyyrikuoleman vuonna 269.

Esikristillisenä aikana roomalaiset viettivät helmikuun puolivälissä lupercalia-juhlaa. Kristillinen kirkko yritti kitkeä sitä pois, onnistumatta. Niinpä kirkko vaihtoi juhlan sisällön, ja päivä omistettiin Valentinus-pyhi-

myskelle.

Ystävänäpäivän uskotaan kehkeytyneen edellisten perinteiden pohjalta. Varsinkin Englannissa ja

Ranskassa Valentinuksen päivän vietolla on pitkä historia kansantapoineen ja uskomuksineen. Toisen maailmansodan jälkeen

juhla levisi Saksaan, Sveitsiin ja Itävaltaan.

Ystävänäpäivä Suomessa on enemmän kortti- ja tekstiviestijuhlaa. Liikkeissä on aivan hellyttäviä ystävänäpäivä kortteja ja ”Muistathan ystäväsi”-vetoimuksin. Näin meille tarjotaan hyvä mahdollisuus muistaa lähimmäisiämme. Miksi emme käytäisi sitä? Niin, ja voihan sen tervehdyksen itsekin valmistaa. Ystävänäpäivänä ystävät voivat jopa pilke silmäkulmassa pohtia, ketkä kaikki heitä muistavat, ja voi sitä riemastusta, jos on ystäväksi noteerattu.

Hyvää Ystävänäpäivää kaikille lukijoille toivottaen

Raili Poutanen
Lähdeaineisto:
Suuri perinnekirja

Jatkoa ed. numerosta

**Valmistunut
90-vuotisjuhlaan
Loimaan
Heimolinnassa
19.11.1995.
Suunnitellut ja
esittänyt Sinikka Sikiö**

KURKIJOEN MARTTAYHDISTYS RY:N HISTORIIKKI 1991 - 1995

KANSAINVÄLINEN TOIMINTA

Omana kertomuksenaan haluan esittää järjestöme kansainvälisen toiminnan, jolle on jo annettu monta nimeä. Yksi on Kurkijoki-projekti. Kaikki alkoi vuonna 1991, jolloin Karjala-kuoron matkalla tapasin Marina Melnikovan pyytäessäni häntä tulkitseni entiseen Marttalaan. Kerroin hänelle kiinnostukseni taloa kohtaan ja siellä ennen sotia tehdystä työstä.

Olin tämän jälkeen Hänen kanssaan kirjeenvaihdossa ja hänhän oli joulujuhlassamme sinä vuonna. Hän opiskeli suomea Turun Kristillisessä opistossa sen syyskauden. Seuraavana keväänä olin ison ryhmän matkanjohtajana Finnsov:n matkalla Kurkijoen. Meidät naiset kutsuttiin entiselle palokunnan talolle paikallisten naisten vieraiksi ja vierailimme pienemmällä joukolla myös Marttalassa Maria ja Petrov Vinnikin luona. Kyläpäällikkö Kazymov kutsui minut tulkin kanssa toimistonsa ja esitti yllättäen minulle toiveensa, että voisin olla yhteistoiminnassa nykyisten kurkijokelaisnaisten kanssa. He halusivat samanlaista järjestötoimintaa keskuutensa, kuin meidän marttatoiminta on.

Ajatus oli aluksi mielestäni hämmäntävä, olihan kysymys vieraasta maasta, vieraasta kulttuurista ja ennen kaikkea vieraasta kielestä. Vaikka koin olevani melkoisessa ”liemessä”, matkalta palauttuamme otin yhteyttä sekä omaan piiriliittoomme että Marttaliittoon ja molemmista sain pelkästään kannustusta asialle.

Sitten alkoi vilkas kirjeen vaihto, monet matkat, joilla toimitimme heille meidän järjestöme säännöt, toimintakertomuksia ja muuta materiaalia. Elokuun 29 päivänä 1992 naulasimme juhlaemäntänsä kuparilaatan, jossa kerrotaan talon menneisyys. Mukanamme oli jo tällä matkalla piirimme toiminnanjohtaja

Eeva Setälä ja meillä oli aivan unohtumaton matka ja unohtumaton ilta vanhassa Marttalassamme. Juhlamatkaamme kunnioitti myös mukanaololaan Kurki-Säätiön hallituksen puheenjohtaja Seppo Rouhiainen.

On mainittava unohtumaton laivamatka illan päätteeksi Laatokalla. Pääasiassa Lasasessa, entisessä Riekkalassa nykyään asuvien naisten muodostama joukko aloitti vilkkaan toiminnan. Järjestivät hän he meille kurssit mm. säilönnässä ja upean puutarhanäyttelyn. Saman vuoden joululaaton aattona sain Marinalta kirjeen, jossa oli liitteenä valokopio heidän yhdistyksensä rekisteröinnistä.

Heidän toimintansa on ollut vilkasta, uutena työmuotona viime talvena toiminnan aloittanut tyttökerho. Heidän puheenjohtajansa Valeria Borisova oli 1994 Pohjoismainen Forum vieraana, tutustuen Loimaaseen ja Turkuun. Olin hänen kanssaan kutsuttuna karjalaisten marttojen edustajana Turun Marttayhdistyksen järjestämässä tilaisuudessa.

Valeria oli myös tutustumassa piiriliittoon ja Kuralan kylämäkeen. Tämä uusi Kurkijoen toimiva järjestö on ollut kirjeenvaihdossa Pitkärantaan, jonne minäkin olen kirjoittanut pari kertaa ja saanut sieltä vastaksen. Heillä on samanlaista toimintaa Pohjois-Savon Marttapiiriliiton kanssa. Toimintamme on saanut arvostusta piiriliitoltamme, Eeva Setälä oli toisen kerran kanssamme kertomassa puutarhan hoidosta ja tuholaistorjunnasta keväällä 1994, jolla matkalla sovimme hänen liittymiseystään järjestöme ”ottotyöksi”.

Piiriliiton toimintakertomuksessa on huomioitu tämä meidän kansainvälinen toimintamme.

MEDIA

Järjestöme oma lehti Emäntälehti on useaan kertaan julkaissut yhteistoimin-

nastamme Kurkijoen asuvien naisten kanssa.

Turun Sanomat on kahteen kertaan tutustunut piirastalkoisiimme.

Meillä on kiitettävä yhteistyö pitäjälehti Kurkijokelaisen kanssa. Harvalla järjestöllä on niinkin laajalle leviävää lähes ”omaa” lehteä.

Sitä vastoin paikallislehti Loimaan Lehti on mielestämme jotenkin nuiva järjestöämme kohtaan. Olemme toimittaneet uudelle pää toimittajalle tiedotteen järjestöstämme. Jäsenkunnastamme on 40% ei kurkijokelaisia taikka sanomalehti Kurkijokelaisen lukijoita ja mielellämme haluaimme tämän arvokkaan osan jäsen kunnastamme saavan tasapuolista tietoa järjestöstämme. Jokaiseen perheeseenhän tulee Loimaan Lehti. Tietysti

ilmoitukset ja tiedotukset on kiitettävästi julkaistu.

Turun paikallisradio on haastatellut puheenjohtajaa Kurkijoki-projektista.

Kurkijoen käydessä olen myös ollut kolme kertaa Petroskoin radion haastateltavana ja kerran Petroskoin suomenkielisen TV:n haastattelussa.

Rahastonhoitajamme Alli Kihlanki selosti viime keväänä Petroskoin radioon järjestöme talouden hoitoa.

TALOUS

Yhdistyksemme talous on pysynyt vakaana tähän vuoteen saakka. Olemme tosin joutuneet viime vuosina luopumaan ansioituneitten marttojen kuntoutuslomille lähettämisestä. Lomien kustannukset ovat kohonneet kohtuutto-

miksi. Olemme vastapainoksi yhdistyksen varoin käyneet isommilla ryhmillä mm. rantaretkellä vuosittain. Lahjoituksina olemme saaneet pieniä summia rahaa, jauhoja ja muita piirastarvikkeita sekä arpa-jaisvoittoja. Viime vuonna teetimme yhdistykselle kortteja myytäväksi.

Päätölähteemme on pitäjäjuhlien ravintolan hoito ja myyjäiset, joiden molempien pääartikkelit ovat piiraat. Pelottaa piirastalkoita kohtalo jatossa. Monet kysymykset ovat ajankohtaisia. Mitkä ovat neuvottelun tulokset Kurki-Säätiön kanssa? Kuinka paljon joudumme maksamaan kuluja talkoopaikoille? Kuinka paljon tarveaineet vielä kalituvat? Tuntuu pahalta, jos vielä vilkas talkootoimintamme loppuu e.m. vaikeuksiin.

Käsityönäyttelyssä 90 vuotisjuhlassa Heimolinnassa kolme Rummunsuon kerhon marttaa: mummo Sinikka, äiti Sari ja 5-vuotias Taru ensi kertaa elämässään jakamassa onnitteluruusuja martoille.

Vaikka piiraitten leipominen ja myyminen on järjestöllemme taloudellinen asia, se on ennen kaikkea kulttuurin vaalimisasiä, se on perinteen säilyttämisasia.

HALLITUS

Järjestön hallituksen kokoonpano on tällä hetkellä seuraava:

Sinikka Sikiö puheenjohtaja
Rummunsuon kerho
Eevi Poutanen varapuheenjohtaja
Metsämaan kerho
Saini Kettunen sihteeri, Loimaan
Kirkonseudun kerho
Alli Kihlanki rahastonhoitaja
Elisenvaaran kerho
Elma Jokela hallituksen jäsen
Kauhaajan kerho
Eevi Kemppinen hallituksen jäsen
Aromäen-Piltolan kerho
Marja-Leena Sätälä hallituksen jäsen
Raholan kerho
Saara Häyhä hallituksen jäsen
Kauhaajan kerho
Marja Tirri opintosihteeri
hallituksen jäsen
Rummunsuon kerho

Olen pitkästyttännyt Teidät, arvoisat kuulijat, näin kauan, mutta toiminta on yhdistyksessämme kuluneena viisivuotiskautena ollut näin laajaa ja monipuolista.

Seitsemällä marttakerholammehan on vielä tämän lisäksi ollut omat toimintansa.

Kerron tähän lopuksi tarinan Loimaan torilta, jossa myimme tänä syksynä eräänä perjantaina uunituoreita piiraita. Loimaalainen keski-ikäinen mies kysyi minulta: ”Sanoppas. Sinikka, mikä on se voima, joka pitää Teitä yhdesä vuosi kymmenestä toiseen?”

Hetken mietittyäni vastasin: Se olis kahden tunnin esitelmän aihe mutta lyhyesti se on yhteenkuuluvaisuuden tunne ja sen mukana tullut ystävyys. Meidän on hyvä olla yhdessä ja meillä on hauskaa!”

Tänä päivänä Teitä kaikkia arvoisat läsnäolijat katsoessani on syytä olla samaa mieltä. Me tarvitsemme toisiamme, tarvitsemme yhteenkuuluvaisuutta ja tarvitsemme iloa!

Äitini Katri Poutanen muistelee:

Evakkomuiistoja

Kotimme oli Kurkijoen Tervussa aivan Lumivaa-
ran rajalla. Perheeseemme
kuului mieheni Mikon li-
säksi toisella vuodella ole-
va Erkki-poika sekä Mikon
vanhemmat Anni ja Paavo,
joita kutsuttiin mumoksi
ja ukoksi.

Talvisodan päätyttyä
evakkoonlähtö tuli meille
täytenä yllätyksenä (Kur-
kijokelainen 6/2000).
Matka härkävaunussa Jy-
väskylään kesti kolme vuo-
rokautta. Siellä meidät
majotettiin kaupungin
kirkkoon, missä saimme
matkamme ensimmäisen
lämpimän ruoan ja lapset
pestyä. Parin päivän jäl-
keen jatkoimme junalla
Myllymäen asmalle ja siel-
tä autolla Karstulaan.

Evakkona Karstulassa

Karstulassa asunonam-
me oli Rantakylässä olevan
Lampilan talon eteisen pe-
rällä oleva pieni kamari.
Talossa eleli emäntä yhdes-
sä lapsenlapsensa, Ahdin,
kanssa.

Evakkomatka oli raskas
meille kaikille ja varsinkin
ukolle. Hän murtui sekä
fyysisesti että henkisesti.
Eikä hän voinut ymmär-
tää, miksi meidän piti lähe-
teä pois kotoa. Noin kuu-
kauden kuluttua hän nuk-
kui pois. Vain muutaman
naapurin saattamana uk-
ko-Paavo siunattiin Karst-
tulassa haudanlepoon.

Alku tuntui tosi hanka-
lalta. Meillä kun ei ollut
mitään. - Oli tyhjäksi lo-
pussa, kuten Mikkokin to-
tesi.

Elämä jatkuu

Talon emäntä oli ystä-
vällinen ja tuli mummon
kanssa erittäin hyvin toi-
meen. Pian mummo muut-
tikin pirttiin nukkumaan,
ja niin meille jäi vähän
enemmän tilaa tuossa pis-
kuisessa kamarissa. Anni-
mummo otti tehtäväkseen

ruoanlaiton. Siellä hän
emännän kanssa keitteli
samalla hellalla, kumpikin
omaa kattilaansa sekoitta-
en.

Minulle jäi Erkin hoita-
minen ja vauvan odotus.
Kesäkuussa meille syntyi-
kin tyttö, joka sai nimek-
seen Liisa Annikki.

Mikko, joka oli kotona
tottunut tekemään ja tou-
huamaan, meinasi joskus
hemostua joutenoloon.
Miehet kokoontuivat usein
milloin kenenkin luo muis-
telemaan menneitä ja ker-
tomaan sotajuttuja.

Keväällä mieheni oli
muutamia päiviä autta-
massa naapureita kylvö-
toissa, mutta pianhan ne-
kin loppuivat. Sitten hän
hankki pari verkkoa ja ka-
tiskan ja kalasteli läheisel-
lä Pääjärvellä. Kaloista
saatiinkin tervetullutta
apua ruokatalouteen ja
usein niistä riitti naapu-
reillekin. Myöhemmin
Mikko oli heinätoissa, vil-
jankorjuussa sekä metsä-
toissa ja halkojen hak-
kuussa.

Vaatelaatikot olivat hä-
vinneet evakkomatalla.
Minulla ei ollut muita
vaatteita kuin ne, mitkä
olivat päällä Karjalasta
lähdetessä. Läheisellä
koululla oli keväällä avat-
tu työtupa, missä Siirto-
väen-huollosta saatuja
vaatteita sai korjata itsel-
leen ja perheelleen. Sinne
minäkin menin.

Anni-mummo oli ahke-
ra marjastaja. Hän keräsi
kesällä suuret määrät mus-
tikoita, mitä kuivattiin tal-
vea varten useita paperi-
pussillisia. Talon emäntä
kyllä totesi, että heillä on
muutakin syötävää, ettei
tarvitse marjojen perään
mennä. Mutta kylläpä se
maistui emännällekin
mummon tekemät marja-
piiraat.

Ihmiset Karstulassa oli-
vat ystävällisiä ja ymmär-
sivät meitä evakkoja. Mi-

nulla aika meni lasten
kanssa, kun taas Mikko ja
mummo tutustuivat mo-
niin naapureihin ja tulivat
heidän kanssa erittäin hy-
vin toimeen.

Sitten alkoi kuulua hu-
huja muualle muuttami-
sesta. Elämään tuli väliai-
kaisuuden leima. Talvella
saatiin tieto, että joudum-
me lähtemään Vampulaan.
Emme olleet koskaan
kuulleetkaan, missä sellai-
nen paikkakunta on. Niin-
pä menimme koululle ja
etsimme sen kartasta. Siel-
lähän se oli Loimaan taka-
na. Keväällä panimme ta-
varat laatikoihin, laatikot
Myllymäen asemalla ju-
naan ja matka kohti Vam-
pulaa alkoi.

Vampulassa

Loimaan asemalta saa-
vuimme Vampulaan Osuus-
kaupan kuorma-autolla,
missä oli fanerikoppi ja
lankut istuimina. Ensimmäinen yö nukuttiin Las-

silan matkustajakodissa.
Aamulla lähdettiin n. 4
km:n päässä olevaan kort-
teeriin nyytit käsissä ja lap-
set sylissä. Perillä meitä
odotti jäyhä satakuntalainen
emäntä, joka osoitti asun-
noksemme eteisen perällä
olevan 18 m²:n kamarin.

Huoneen ainoana sisus-
tuksena oli nurkassa oleva
pyöreä pystyuuni. Muuta-
man yön nukuimme latti-
alla. Sitten saimme naapu-
rista päästävedettävän
kahden hengen puusän-
gyn. Mummo ja Erkki
nukkuivat siinä. Meille
Mikko teki laudoista lave-
rin, missä nukuimme vau-
van kanssa kunnes saimme
jostain ostaa vanhan hete-
kan. Toisesta naapurista
saimme pöydän ja pari
tuolia. Astioita varten pan-
tiin pari laudan pätkeä
hyllyiksi seinälle ja muuta-
ma naula iskettiin vaattei-
ta varten. Yöksi vedettiin
naru seinästä toiseen, mis-
sä kuivattiin pyykki.

Katri Poutanen, 88, tyttärensä Leenan kanssa

Poutasen ukko-Paavo ja Anni-mummo.

Jonkin ajan kuluttua
tuli ongelmia luvatus-
ta keittiön käytöstä. Niinpä
kyläseppä teki pystyuuniin
ritilän, minkä päällä ruoka
keitettiin. Talon leivinu-
nia saatiin käyttää kerran
viikossa. Mummo pitikin
siitä huolen, että taikinat
saatiin paistettua.

Korttiannokset olivat
pieniä. Naapurista saatiin
ostaa maitoa ja ja toisesta
perunoita. Näin pärjailtiin
kesä. Syksyllä kerätyt sie-
net ja marjat tulivat kipe-
ään tarpeeseen.

Jatkosota

Keväällä 1941 alkoi
valmistelu jtkosotaa var-
ten. Mikko joutui Kokemä-
elle armeijan huoltojouk-
koihin. Lomalla käydes-
sään hän toi Kokemäenjo-
esta pyydystämiään kaloja.

Jatkosodan alettua seu-
rasimme tarkkaan suoma-
laisten etenemistä Karja-
lassa. Sitten tuli uutinen:
Kurkijoki oli vallattu! Sitä
varjosti tieto Elisenvaaran
polttamisesta.

Meitä jännitti ja pelotti
Tervussa olevan kotimme
kohtalo. Syksyllä saimme
kuulla, että talo oli kun-
nossa. Silloin alkoi kiihkeä
odotus kotiinpääsystä.
Meitä suututti, ettemme
päässeet sinne ilman lu-
paa. Sen saanti tuntui aina
vain viipyvän. Kevättalvel-

la tuli tieto, että kevääksi
pääsisimme kotiin.

Kotiinpaluu

Paluuta varten alkoivat
valmistelut. Ostimme pari
lehmää, hevosen ja sie-
menviljaa. Suunnittelim-
me, mitä kaikkea sitten
kotona teemme.

Varhain keväällä pa-
kattiin vähäiset tavarat.
Laatikot ja eläimet autoon
ja kohti Loimaan asemaa.
Sanoimme hyvästi naa-
pureille ja talonväelle ja
lähdimme Vampulasta
pois ikuisiksi ajoiksi.

Matka kulki junalla
halki keväisen Etelä-Suo-
men. Riemu täytti rinnan.
Olimmehan matkalla ko-
tiin. Tämä kahden vuoden
evakkomatka oli kuin pai-
najaisunta.

Elisenvaaran asemalla
kohtasi ankea näky. Pol-
tettuja taloja ja mustuneita
savupiippuja. Siellä
odottivat kuorma-autot,
joilla matka jatkui Ter-
vuun. Vihdoin olimme Ho-
villa. Kuormat purettiin.

Loppumatkan kävelim-
me. Rantalan lahdelta
näimme Poutasen talon.

Siellä se odotti meitä sa-
massa kunnossa, mihin se
oli evakkotaipaleelle läh-
detessä jäänyt.

Erkki Poutanen

Jatkuu...

Rantakylän maisemia Karstulassa, missä olimme ensimmäisellä evakkomatalla.

Vampulan evakkotalosta on enää jäljellä vain 100 vuotta vanha luhti.

ProKarelian vastine Mauri Rastaalle Kurkijokelaisessa / 07.02.2004

KARJALAN PALAUTUS ON MAHDOLLISTA

Karjalan palautus on ollut kymmeniä vuosia kielletty tavoite. Sen havaitsee useasta kirjoituksesta sekä menetystä surevasta ja toivottomasta asenteesta. Miksi me nyt vapauden aikana syylistämme itseämme tai olemme epätoivoisia? Onko hivuttava painostus tehnyt tehtävänsä?

Ellemme itse ryhdy aktiiviseen toimintaan Karjalamme puolesta, voimme pitää sen menetettynä. Mitä kulttuuria, Karjalaa ja perinnettä me vaalimme, jos vapaaehtoisesti annamme kohteen jäädä oman onnensa nojaan? Kohta siellä on vain raunioita ja tyhjyyttä, ja Tynkä-Suomessa sankarihautoja, pois nukkuvia veteraaneja ja evakkoja, sotalapsia ja mennyttä muisteleva karjalainen kansa.

Miksi meillä edelleen on Karjalan palautustoivo? Ote-taan mahdollisuuden osalta esimerkeiksi kaksi asiaa: NL:n luhistuminen ja muuttuneet

olosuhteet. Uskoitko Baltian maiden vapautumiseen tai Saksojen yhdistymiseen? Uskoitko, että mahtava NL tuhoaa itsensä? Karjalan palautus on verraten pieni asia näihin todella mittaviin asioihin verrattuna.

Mitä enemmän Euroopan ja Venäjän poliittinen ympäristö muuttuu meidän näkökulmas-tamme positiiviseen suuntaan, sitä masentuneempana sanomme, että emme ikinä saa Karjalaa takaisin. Tällainen ajatuksenkulku on todella hämmäntävä. Vain perin juu-rin lannistettu ihminen ajattelee näin.

Pariisin rauhansopimusta koskevassa tekstissä totesim-me: "Presidentti Koivisto puo-lestaan kielsi Karjalan, mutta hän kuitenkin kumosi YYA-sopimuksen ja USA:n ulkomi-nisteriön mukaan myös Parii-sin rauhansopimuksen koko-naisuudessaan."

Toistimme sen, mikä lukee

USA:n ulkoministeriön sivuil-la: www.state.gov/r/pa/ci/bgn/3238.htm. Presidentti Koiviston haastattelussa tämä sama ajatus tuli uudelleen esil-le. Vastineemme lopussa oleva viittaus rauhansopimukseen on oikea tai väärä siitä riippu-en, uskotaanko USA:n ulkomi-nisteriön kirjallista ilmoitusta vai ei.

Oikeusoppineet sanovat, et-tei rauhansopimuksen synty-mistapaan yleensä voida vedo-ta, mutta sen sijaan on aina mahdollista vedota muuttu-neisiin olosuhteisiin. Ne ovat todella muuttuneet radikaalis-ti.

Miten presidentti Koivisto on voinut yksipuolisesti kumo-ta edes osan Pariisin rauhan-sopimuksesta suurvaltojen kanssa neuvottelematta? Ei-hän kumoaminen olisi ollut mahdollista, ellei kumoamis-perustetta olisi ollut olemassa. Muutoinkin voidaan kysyä, onko sellaisella sopimuksella enää mitään merkitystä, josta toinen osapuoli voi kumota haluamansa osan?

Koiviston ajan jälkeenkin muutos on ollut suuri. Dikta-tuurien väkivaltakoneistot yksi toisensa jälkeen ovat lu-histuneet. Maailmassa yhä enemmän pyritään korjaa-maan vanhoja vääryyksiä. EU:ssa on tuomittu natsismin

ja fasismin rikokset.

EU:N EPP-puolueessa on tehty aloite totalitarismin, lä-hinnä totalitaarisen Neuvosto-liiton eli Stalinin valtakunnan, rikosten tuomitsemisesta. Kimmo Sasi on yksi alkuperäi-sen ehdotuksen allekirjoittajis-ta ja Ilkka Suominen on il-moittanut aktiivisesti osallis-tuneensa aloitteen hyväksymi-seen. Matti Wuori ja Uma Aal-tonen seuraavat asiaa tiiviisti. Tämäkin antaa toivoa palau-tuskysymykseen.

Karjalan palautus ei ole lä-pihuutojuttu. Suomi ei Kekko-sen jälkeen ole asiasta vihjais-sutkaan, eikä edes otollisia ti-laisuuksia käyttänyt hyväksi. Tiedotusvälineiden kyselyt ei-vät ole valtiovallan neuvotte-luehdotuksia. Olisi peräti ou-toa, jos Venäjä median kanssa neuvottelisi rajoista.

Miksi me edelleen eläisimme Venäjän ehdoilla ja odottai-simme Venäjän ehdotusta tai tähyilisimme idän taivaalle? Meidän tehtävänämme on ke-rätä aineistoa, aktivoitua, he-rättää virallinen Suomi toimi-maan ja selvittämään asia, et-simään tukea EU:sta ja kan-sainvälisiltä instituutioilta.

Mietipä, mitä todella tapah-tuu, jos karjalainen kansa muuttaa tahtotilansa Karjalan suhteen? Kun esim. 50.000 ih-mistä alkaa aktiivisesti puhua

ja toimia palautuksen puoles-ta, kansalaiset heräävät ja hei-dän mukanaan poliitikot kil-van heräävät käsittelemään asiaa.

Noin miljoonalla suomalai-sella on karjalaiset juuret, mutta palautus on kaikkien suomalaisten asia. Läntinen maailma hylkäsi Suomen häd-dän hetkellä ja jätti NL:n val-tapiiriin. Amerikka antoi NL:lle valtavaa lend lease -apua ja olimme sodassa jopa Englannin ja Etelä-Afrikan ta-savallan kanssa. Myös läntinen maailma voi sovittaa virheen-sä.

Jos karjalainen kansa yhä vaikeenee tästä asiasta ja haa-veilee vain idän ihmettä, pel-vomme toteutuvat. Saamme sitä, mitä pyydämme. Jos menneisyyden murehtimiseen käytetty aika käytetään palau-tuksen hyväksi, prosessi etenee ripeästi.

ProKarelia on sivuillaan www.prokarelia.net esittänyt 6-kohtaisen palautuspro-seduurin:

- lopetetaan itsensä syyllis-täminen ja rakennetaan posi-tiivinen tulevaisuuden pohjalle
- hyväksytään alueiden rau-hanomainen, molemminpuoli-seen etuun perustuva palautus
- hyväksytään palautuksen prosessiluonne; ensin asia pui-daan kotimaassa

- keskitetään aluksi voimat poliittiseen ja kansalaises-kusteluun

- motivoidaan valtiovalta te-kemään laaja selvitys palau-tuksen vaikutuksista

- Suomi hakee poliittista ymmärrystä hankkeelle ja esi-tää neuvotteluja Venäjälle

Menemme huonosti eteen-päin, jos yritämme ohjata pe-ruutuspeilin avulla. Keskeistä on se, haluammeko Karjalan takaisin ja olemmeko valmiit tekemään työtä asian eteen. Palautuksella on vankkoja ih-misoikeudellisia, juridisia, ta-loudellisia, poliittisia, psykolo-gisia, kulttuuriin liittyviä ja ympäristöllisiä perusteita. Ei ole vaikeaa osoittaa esim. pa-lautuksen poliittisia ja talou-dellisia etuja Venäjälle.

Elämme muuttuvassa, mah-dollisuuksien maailmassa. ProKarelian toivomus on, että ryhdymme yhteistyöhön, jon-ka tavoitteena on pakkoluovu-tettujen alueitten palautus. Kun määrätietoisesti teemme tätä työtä, saamme toisetkin ihmiset mukaan hankkeeseen. Meidän ei tarvitse ohjata pe-ruutuspeilistä, vaan rakentaa toivomme ja toimintamme pa-lautuksen perusteisiin ja ole-massa oleviin mahdollisuuksii-n.

ProKarelia
www.prokarelia.net

Aluepalautus ry Porissa 7.2.2004

Keskustelu Karjalan kohtalosta kasvaa

Yhdistys järjesti pakkoluo-vutettujen alueiden palautusta käsitelleen tilaisuuden Ravin-tola Liisan Puistossa. Sata-kuntalainen yhdistyksen jäsen

Reino Paju kertoi pakkoluovutettujen alueiden palautuksen nykyvaiheesta to-deten keskustelun asiasta lii-sääntyneen kansalaisten kes-kuudessa sekä mediassa. Kes-kustelu totalitaarisen kommu-nismin rikosten tuomitsemi-sestä EU:n parlamentissa on alkamassa Baltian maiden aloitteesta. Suomen ja Karja-lan asia voi nousta esille, jos päättäjämme lähtevät aloitet-ta tukemaan maamme kärsi-

Petri Poutanen

Eino Ahokas

Jussi Liikonen

Reino Paju

män vääryyden käsittelemi-seksi. Pajun mielestä kysymys-tä Karjalan palauttamisesta ei koskaan voida esittää liian myöhään, todeten lopuksi: po-litiikan suuntana pitää olla historian virheiden korjaami-nen. Ei ole pelottavaa, että suomalaiset uskaltaavat taas puolustaa oikeuksiaan ja tuo-mita ihmisoikeuksia rikkoneen neuvostokommunismin.

Pelottavaa oli se, kun he ei-vät uskaltaneet sanoa mitään lähes 60 vuoteen.

Puheenjohtaja Jussi Liiko-nen kertoi yhdistyksen histori-asta, toiminnasta ja omaisuu-

den palautusmenettelyn ta-voitteista sekä ohjeista hake-muksien tekemisessä. Ajatuk-sena on saada hakemuksia niin runsaasti, että päättäjät Venäjällä ja Suomessa eivät voi ohittaa kansalaisten tahtoa saada hallintaansa kansainvä-listen sopimusten ja lakien mukaan laillisesti omistaman-sa omaisuus. Ainakin asian esille toimimisen tarpeesta tulee moraalinen velvoite. Hakijat haluavat myös "paaluttaa" su-kunsa perintöomaisuuden mahdollista palautusta varten. Seuraavana vaiheena projek-tissa voi olla oikeudellinen kä-

sittely EU:n ihmisoikeustuo-mioistumisessa. Liikosen mu-kaan hakemukset on jätetty n.170 tilasta ja yht. n.10 000 ha pinta-alasta.

Lopuksi Petri Poutanen, NWI Markkinointi Oy:stä ker-toi yhdistyksen käyttöönotta-masta etukortin hyödyistä jä-senille.

Keskustelu alustusten poh-jalta oli vilkasta ja osoitti, että alueiden palauttamista pide-tään tärkeänä ja voivan sen nopeasti muuttuvassa maail-massa toteutua, kun syyllisyys ja toivottomuus katoavat ja tilalle tulee palautuksen hy-

väksi tarvittavaa toimintaa.

Karjala-myyntipöydältä hankittiin mielenkiintoisia uu-tuuskirjoja, mm. Kajalan Tra-gedia-kirja oli mielenkiinnon kohteena. Myös suomalaismai-den takaisinhakemusloma-keet olivat kysytyjä. Tilaisuuden saama kiinnostus kertoo ihmisten haluavan myös itse vaikuttaa muutoksen ja ihmis-oikeuksien toteuttamisen puo-lesta myös Karjalan pakolais-ten osalta.

Porinseudulla Aluepalautus ry:n toiminnasta saa lisätietoa Eino Ahokkaalta puh.02-5526116

Miksi evakkosukupolven edustajat torjuvat Karjalan palauttamisen?

Toisen polven evakkona olen ihmetellyt vanhenevien karjalaisten suhtautumista esi-vanhempiemme maan kohta-loon. Mitä tarkemmin olen perehtynyt karskamme histori-aan, sitä vakuuttuneemmaksi alueiden Suomeen kuulumi-sesta olen tullut. Ovathan ne vuosituhantinen kansasamme asuinalue, josta käsin levittä-ytyminen muuhun Suomeen on tapahtunut.

Kuudenkymmenen vuoden kausi vuosisatojen saatossa on lyhyt jakso. Historiallinen vastuamme menneisyydestä tule-ville sukupolville velvoittaa meidät pitämään palautuksen toivoa yllä.

Toivottomuuteen vajonneet mielipiteet eivät ole oikea vies-ti meille nuoremmille, joiden pitää saada muodostaa mieli-piteensä vapaasti ilman neu-vostokaudella sumentunutta

kykyä arvioida nykymaailman muuttuneita arvoja.

Voimapolitiikalla ja sodalla alistaminen ei ole enää hyväk-syttävää. Kansainvälinen yhti-ösvä on laatinut uudet periaat-teet ja valvoo näitä tehokkaas-ti globaalissa "pienentynees-sä" maailmassa. Itse asiassa nämä säädökset tulivat voima-an osin ensimmäisen maa-ilmansodan jälkeen. Silloisissa oloissa arvot eivät olleet vielä vakiintuneet ja niitä ei kyetty valvomaan. Eurooppa joutui rikollisten hyökkäysten seu-rauksena kärsimään vuosi-kymmeniä ihmisoikeuksien räikeitä loukkauksia, vainoa ja vääryyksien aiheuttamaa tus-kaa.

Kylmän sodan päätyttyä niiden rikosten tuomitseminen on alkanut ja se merkitsee uu-den "maailmanjärjestyksen" vahvistumista.

Kun Suomelta ja meiltä kar-jalaisilta on ryöstetty kansam-me kulttuurin ja historian kehto(joka ei olekaan Auran rannoilla), niin sen velvolli-suudeksemme toimia kan-saamme kohdanneitten vää-ryyksien korjaamiseksi.

Nuorisoa pitäisi kannustaa selvittämään juurensa ja esivan-hempiaan kohdanneet traagiset tapahtumat. Neuvostoajan reaali-politiittisista mielipiteistä pitää luopua, väkeneminen lopettaa ja jälkipolville kertoa historial-liset tapahtumat.

Vain avoin asioiden selvittä-minen ja kohtaaminen myös venäläisten kanssa parantaa kansojemme välistä yhteistyö-tä ja suhteita. Venäläiset eivät kunnioita nöyristelevää (ei ku-kaan kunnioita) oikeuksistaan luopuvaa kansaa.

Ottakaamme esimerkkiä Baltian maista. Miksi ne ovat

uskaltaneet toimia rohkeasti, pelkäämättä ? Meidän ei tar-vitsisi pelätä senkään vertaa.

Venäjä antoi riittävän selvän merkin palautuksen mahdolli-suudesta Neuvostoliiton ro-mahduksen jälkeen, mutta sii-hen ei silloin tartuttu. Olimme-ko muuttuneet ikään kuin kanssarikollisiksi hyväksymäl-lä osin sitä aatemaailmaa ja mielistellen sen johtoa "näke-mättä" kehitystä siellä ja muu-alla maailmassa?

Vieläkään emme ole Neu-vostoliiton romahdusta aihee-ttamista shokista toipuneet, vaan ajattelemme puolustus-ja palautukseen liittyvät asiat aina ensin Venäjän etujen kan-nalta. Oikein todistelemme, että se ei ole Venäjälle edullis-ta ja sieltä ei ole mitään kuul-lunut ja suhteiden hoito vai-keutuu, kun puhutaan Karja-lan palautuksesta. Verratkaa tätä balttien ja muiden neu-vostotalitarismin alle joutu-neiden kansojen käyttäytymi-seen.

Näin toimien hyväksymme voimapolitiikan keinoilla kan-sojen alistamisen ja valtioiden alueiden valtaamisen.

Emmekö haluakaan olla muuttamassa näitä arvoja ja rakentaa maailmaa turvalli-

semmaksi ehkäisten näin myös terrorismin syitä, vaikka olem-me YK:ssa ja muissa kansojen yhteisöjen sopimuksissa siihen sitoutuneet?

Venäjä on ilmoittanut pyrki-vänsä läntiset arvot tunnusta-vaksi demokraattiseksi val-tioksi. Meidän pitäisi tukea tätä kehitystä demokratiaan kuuluvien normien käyttöön-ottamisella maidenvälisissä suhteissa. Nyt annamme de-mokratiasta vääran viestin, kun emme ota käsiteltäväksi Neuvostoliiton tekemä laillais-ten alueidemme väkivaltaista ryöstöä, kuten muut neuvosto-vallan vääryyksistä kärsineet maat ovat tehneet.

Toivottavasti Suomi yhtyy Baltian maiden ja Unkarin EU:n parlamentille jättämään aloitteeseen totalitarismin (to-talitaarisen kommunismin) ri-kosten tuomitsemisesta. Fasis-mi ja natsismi on jo tuomittu ihmisytyttä vastaan tehdyistä rikoksista.

Miten voidaan puhua Venä-jän taipumattomuudesta kun ei koko asiaa ole otettu esille? Miten Pariisin rauhansopi-muksen aseartiklat on voitu irt-tisanoa huolimatta legitimistä sopimuksesta? Rajoja koske-vat osat voidaan samoin pe-

rustein muuttaa.

ETYJ:n rajojen siirrosta neuvotteluteitse koskevat sopi-mukset ovat yksiselitteisiä, kuinka joku voi venäläisten puolesta tehdä siitä päinvas-taisia tulkintoja? Ovatko nämä mielipiteet tyyppilinen esimerkki syvästä suomettu-neisuuden tilasta?

Mahdoton on tullut nykyisin yllättävän usein mahdollisek-si!

Pyytäisin puolestani ym-märrystä siihen, ettei itse teh-täisi muutosta mahdollmaksi ja oltaisi sitä estämässä. Ter-vettä idealismia tarvitaan, lii-allinen kuviteltuun realismiin tuijottaminen tukee voimapo-litiikkaa ja estää muutosten to-teutumisen.

Voimaa ja energiaa kulttuu-rin ja historian säilyttämiseen saadaan lisää vain aidon moti-vaation kautta. Motivaatio kasvaa toivosta päästä hyö-dyntämään talteen kerättyä historiaa sen omalla maaperäl-lä sitä totaalisen tuhon jäljiltä uudelleen rakentaen.

Mielestäni pitäisi miettiä ky-symystä, antavatko tulevat su-kupolvet palautuksen mahdol-lisuuden hylkäämisen meille anteeksi?

Reino Paju Naantali

Arjen elämää

Hengenravintoa Hiitolaisille

Hiitolan Pitäjäseura aloitti uuden toimintavuotensa perinteisesti hengellishä tarinaillalla. On ilo huomata että näin iso osallistujien joukko on mukana aloittamassa vuottaan tämän teeman merkeissä, nytkin "tupa" täyttyi 69. osallistujasta viimeistä tuolia myöten.

Vieraiksi tähän Liisa Syrjän kokoamaan iltaan oli kutsuttu virsien ja laulujen säestäjäksi Hiitolaisen ikioma kanttori Toivo Lankinen joka saapui tilaisuuteemme Mynämäeltä asti kipakasta pakkasesta huolimatta, kauniisti ja lämminhenkisesti kuuli-joille puhui Kari Paukkunen. Lisäksi ohjelmassa oli Meeri Nurmen lausuma runo, joka kertoi miten

meistä jokainen on saanut kannettavakseen juuri meille tarkoitettun ristin, Ari Vihavainen puolestaan lauloi Terttu Ketolan runoon "Minun päiväni" säveltämänsä laulun.

Huomasin kirjoittaneeni että vieraiksi oli kutsuttu.... "mut' ehä hyö mittää vieraita suinkaa olleet, vaa mei ommii tuttuja Hiitolaisi-ihä hyö kaik' olliit'"

Hengenravinnon lisäksi saimme illan aikana nauttia myös emäntien keittämästä kahvista ja maukkaista karjalanpiirakoista.

Tulevaa toimintaa helmi-maaliskuussa-huhtikuussa.

Helmikuussa jatkamme tarinailtoja muistellen vanhoja laskiaisperinteitä ja

Vas. Liisa Syrjä, Ari Vihavainen, Toivo Lankinen, Meeri Nurmi ja Kari Paukkunen.

kertoillaan omia muistojamme laskiaisista, pöyhien muistilokeroita valmiiksi.

Maaliskuussa Hiitolaiset kalamiehet ja -naiset mit-

televät mestaruudesta pilkkipailuissaan. Kilpailuun lähtö tapahtuu Putajan rantasaunalta, Mouhijärven rannassa.

Ja ettei piiras perinne

piiraan tekeminen mainiosti, toivomme runsasta osallistumista. Maaliskuussa lisäksi vielä seuran kevätkokous ja tarinailta.

Huhtikuusen tarinaillan teemana on "terveysilta" silloin muistelemme vanhoja parannuskeinoja. Mieti valmiiksi ja kerro muistamiasi konsteja. Voit myös kirjoittaa ne ylös paperille ja antaa tiedot illan aikana luettavaksi. Mitataan "paineita" ym. illan teemaan liittyvää.

Kaikista tilaisuuksista ilmoitetaan lähemmin. Toivomme tapahtumien ja teemojen erilaisuuden antavan jokaiselle jotakin, siis "tulkaaha mukkaa" sekä entiset että uudet. Lisätietoja tapahtumista voit tiedustella Raijalta puh.02 6334975 ja 040 5387401

Raija Laaksonen,
seuran siht.

Ystävänpäivän lähestyessä

Sotavuosien loputtua tuli jossakin vaiheessa tavaksi lähettää tervehdys ystävänpäiväksi. Alku lie-nee Amerikasta lähtöisin? Hyvä näin jos ystävä tulee mieleen edes kerran vuodessa ja halu sen "todistamiseen" oikein postin välityksellä.

Muuten nykyaikana kirje- ja korttipostin lähettäminen uhkaa hukkua nykytekniikan alle. Itse lähettän ja myöskin saan van-

haanmalliin postikuulumisia. Kortin ja kirjeen voin lukea kädestäpitäen useamminkin, se tuo ystävän lähelle, käsinkosteltavaksi. Tämä ei kohdaltani sulje pois puhelintervehdystä. On suoranainen ilo saada kuulla ääni, jota joskus olen kaivannut. "Ystävä on kuin laiturin, joka antaa tukea olitpa sitten lähedessä tai tulossa" Näin eräässä ajatellessa ystävyys tulkitaan.

"Tuulella ei ole ystävää" sanotaan Ystävänlaulussa. Itse kuitenkin vähän pehmittäisin ajatusta. Kun taas kevään koittaessa voi pyykin, erikoisesti pestyt matot levittää ulos aurinkoon ja raittiiseen ulkoilmaan kuivumaan, toivotaan hiljaisen tuulenhenkyyksen kosketusta pyykillemme? Tuulen hyväilystä jää vaatteisiini.) niin ihana tuoksu, että on ihan "pakko" pistää kasvoille ja

vetää tuulentuomaa tuoksua sieraimiinsa. Tämä on hiljaisentuulen ystävyys meille ihmisille.

Syksyisin tuulenleikki värillisten lehtien tanssiesiassa ilmassa kunnes alituvat putoamaan maahan on kuin ystävien "jäähyväistervehdys" kesän ystävydestä, on aika lehtien pudota, joilla tuuli on pitkän kesänajan leikkien heilutanut niitä. Näitä lempeitä tuulenhenkäyksiä me tiet-

tysti kaikki kaipaamme ja rakastamme.

Mutta nuo kammottavat tuulen myrskyvoimat ovatkin jo asia erikseen. Ne saavat aikaan vain tuhoa, kuolemaa, ja murhetta. Joten tuulellakin on kahdet kasvot. Palatakseni Ystävänpäivään, toivotan kaikille Kurkijokelaisen lukijoille, Sinullekin "tunte-matonystävä", oikein hyvää Ystävänpäivää ja koi-tetaan etsiä ystävyttä siel-

täkin, mistä luulemme sitä vähiten löytyvän. Jokainen meistä tarvitsee ystäviä, ilman niitä ei tulla toimeen.

Kaikella ystävyydellä
Aino Koppi
Noormark

EXTRA-CASINOSSA
nyt kahdeksan
100.000 EURON PÄÄVOITTOA.

Myynnissä rajoitetun ajan!

Extra-CASINO 4€

RIKASTU ODOTTAMATTA. RAAPUTA ARPA.

25.2. TUURI-VELJ. KESKINEN, 22 €/hlö. Ilm. pian!
28.2. ja 20.3. VIIPURI, 60 €/hlö. Ilm. viikkoa ennen.
24.-25.4. HOT. MATKA VIIPURI 118€/hlö. Ilm. 24.3.
30.4.-2.5. RIIKA, vappu Riikassa 199 €/hlö. Ilm. 20.3.
14.5. RAUMA/musikaali "Mistä rakkaus alkaa", 35€/hlö.
5.-9.7. LEGOLANDIA TANSKA, soita matkoista!
15.-18.7. PÄRNU, 195€/hlö. Estonia Puistotalo, ilm. 11.6. menn.

Matka
VIITALA

MYÖS TILAUSAJOBUSSIT!
02-766 9294, 050-3040772
<http://matka-viitala.alastaro.net>

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Keravalla.
2. Terventpoltto.
3. Carl Lewis.
4. Kymmenen metrin.
5. Johannes Björklund.
6. Maksa.
7. Keinomunuaishoito.
8. Mikkeliin.
9. Töysässä.
10. Hephrea.

MUISTA!
Lahjaksi
KURKIJOKI-KIRJAT
VIIRIT JA VAAKUNAT

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkisen kaupanvahvistaja
Kauppalanenkatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

Varatuomari Jari Heikman
varatuomari Kristiina Metsäranta
varatuomari Kristiina Kenttä
oik.yo Tiina Tähtinen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan
Aluesairaala

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. 7622 950,
Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

Kurkijoen marttayhdistyksen Metsämaan marttakerhon

vuosikokous

pidettiin Eevi Poutasen luona
lauantaina 24.1.2004

Toimintakertomus menneeltä vuodelta

Vuosi nollakolme alkaa, on aika ajatuksen huolen, kun nuoret naiset marttatyölle kääntää selkäpuolen. Hiipuu halii, väsyvä väki, loppuukojo kerho meillä? Arun piirillitto näki, taas tassutellaan marttateilla. Apuun meille saapuikin Sanna Voutilainen, antoi monta neuvoa, hän onkin puuhanaainen.

Tuli uutta puhtia tähän meidän kerhoon, tutustuttiin Tuulipuuhun, Toijalassa verhoon. Lapsille taas letut tehtiin, päiväpiiri kahvit sai. Vielä saatiin kuvat lehtiin, mainosta se oli kai. Seurakuntatalo oli kirkkonamme silloin, kun pääsiäisen alla hiljennyimme illoin. Naistenkirkkoon myöskin matkan teimme, kahvitukseen mukaan kaakut sinne veimme.

Ypäjällä "Sampo" nähtiin, katsoi sitä suuri väki. Ilmatar kun nousi tähtiin, sen moni silmäpari näki.

Piiraat tehtiin Porukalla, lahjaksi ja myyntiin, Elotorin pöydiltä ne pian lähti kyytiin.

Kitkonpuistossakin käytiin, laulettiin ja kahvitjuotiin. Hyvä oli päivä siellä, heille myös tuliaiset tuotiin.

Ulvilaan ja Harjavaltaan linja-auto sinne kiri, Huittisissa pappilassa kahvit tarjos Piri. Palokunnan poikain kanssa opeteltiin taidot, peiton kanssa sammuteltiin tulipesät aidot.

Joulujuhliin martat menee myöskin mieluisasti, porukalla menttiin aivan Pöytyälle asti.

Oma jouluruokamme se oli kyllä nasta. Kiitos vielä Matille, hän toi sen Henriikasta. Kiitos myöskin Liisalle, hän kaiken homman suori, mukaan saapui juhlimaan myöskin joulurnuori.

Tästä tuli kuitenkin aivan hyvä vuosi, kun Liisa meitä luotsasi ja onni myöskin suosi.

Metsämaan marttakerhon jäsenmaksu v. 2004 on 12 E aikuisjäseniltä, alle 15 vuotiailta nuorisojäseniltä ei maksua. Toiminnasta kiinnostunut, ota yhteys puheenjohtaja Liisa Jokiseen, puh. 768 5149

Kerhon puolesta, **sihteeri**

Erikoishammasteknikko

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

EHT-
liiton
jäsen

Tarjoukset voimassa: perjantaina 13.2.2004

Saksitut hinnat! Sparista!

FRISCO VIRVOITUSJUOMAT

1,5 l
sis.
pantin
4/tal
(0,39 l)

0,99

Snellman

Porsaan Uunifile

n. 1 kg

4,99

kg

Suomalainen nautan

paistijauheliha

tai Suomalainen

porsaan

pala-

paisti

5,90

kg

Chick Broilerin

marinoitu reisi-koipi

n. 1,25 kg

1,49

kg

SPAR appelsiini-

tai omena

täys-

mehu

1 l

1,00

2 prk

Maustetut

Valiojäätelöt

1 l

1,59

pkt

JärviSuomen

Kotimainen Meetvursti tai

Pouttu Kannuswursti

300 g (6,63 kg)

1,99

pkt

Espanjan
kurkku

1,99

kg

Suomalainen
porkkana 1 kg

0,79

pss

Rosten patongit
215 g (4,14 kg)

0,89

PERJANTAINA 13.2.

Suomalainen
kirjolohi

3,99

kg

Kalankäsittelyn moninkertainen
suomenmestari Risto Kosonen
fileoi kirjoloheksi ILMAISEKSI!

Perjantaina 13.2.
HYVÄÄ PÄIVÄÄ HEDELMÄJUOMA
tuote-esittely klo 11-17.00

Alko

762 2062

nonstop parturi

040-765 7028

Neiollista maatia

Loimatar

Kahvila

762 4432

LOP-

Kultapiste

763 2150

Oigatar

762 1413

76368520

HAUTAKIVET

Vuodesta 1921
luotettava ja yksilöllistä
palvelua

LOIMAAN KIVI
PUHELIN (02) 760 511

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Karjala-myymäla

Erikoisliike Karjalasta
ja karjalaisuudesta
kiinnostuneille

Helsingin myymälä,
Kasarmikatu 16

Kauppakatu 41, 53100 Lappeenranta
• Puh. (05) 541 4650, fax (05) 541 4651
• sähköposti: karjaja@myymala.inet.fi
• www.karjala-myyymala.fi

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18

Ruokakauppa Sinun makuusi

SPAR

